

Introducció

“Han passat gairebé quaranta-vuit hores i encara em costa descriure com em sento, aquesta barreja d’emocions contradictòries. Diumenge va ser un dels dies més llargs i durs que he viscut. Em vaig sentir més orgullosa que mai de formar part d’aquest gran poble que és Corbera i de tota la feina feta amb els companys i companyes de l’Assemblea; vaig passar por i molts, molts nervis; vaig perdre el control en algun moment després d’aguantar físicament i emocional; em vaig desmuntar amb les abraçades i agraïments de gent desconeguda; em vaig negar a veure vídeos i sentir àudios, per por a rendir-me. Els vaig veure a la nit i l’endemà, i des d’aleshores tot em fa plorar. Estem fent una revolució. No serà fàcil, ni ràpid, però guanyarem. Ja estem guanyant.”

Aquestes són les meves paraules a Facebook el vespre del 3 d’octubre de 2017, quan em pensava que començava a pair el daltabaix emocional del referèndum. No sabia que tretze dies després ens tornarien a colpejar, aquest cop sense violència física. Els primers dies després de l’empresonament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart vaig viure com una zombie, no era capaç d’entendre què passava, per què ens feien això. La segona tongada d’empresonaments ja em va enxampar amb la pell una mica més colrada. I vaig decidir fer allò que sé fer: escriure. Escriure’ls.

D'entrada, l'objectiu era fer com tantes d'altres persones: ajudar els nostres presos polítics i preses polítiques a passar les hores interminables a la cel·la, mantenir-los en contacte amb el món exterior, agrair-los el sacrifici. La idea del blog va venir de més a més, com un altre instrument de denúncia pública d'allò que s'està fent amb Catalunya.

I quan ja feia uns mesos que escrivia, vaig conèixer la Lola. Un dels primers contactes amb ella va ser un text seu —l'epíleg d'aquest llibre— que em va colpir i em va fer pensar que seria fantàstic poder sumar al projecte algú que, com jo, escrivia des del cor. La Lola m'ho va posar fàcil: va ser un sí a la primera. Que s'hi posés immediatament i amb l'entusiasme que sempre li he conegut va resultar en una experiència enriquidora i també va suposar que, a partir d'una reflexió seva, ampliéssim els destinataris de les nostres cartes, que ara també fem arribar, sempre que podem, a l'exili.

La segona part del projecte, va ser ella qui me'l va proposar a mi, inclosa la idea que els beneficis que en poguéssim treure fossin cedits a la Caixa de solidaritat de l'ANC i Òmnium. I també va ser dit i fet. De la il·lusió de la Lola, que em va encomanar immediatament, neix el llibre que teniu a les mans, *Cartes als Presos polítics*, un recull de les cartes que els hem anat escrivint i enviant. Cartes amb dues veus diferents, però amb un anhel en comú: la llibertat.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Berta', with a horizontal line underneath it.

Cronologia d'uns fets històrics

Un any intens

En aquesta cronologia no pretenem recollir tots els fets succeïts de setembre de 2017 a setembre de 2018, un any intens i ple d'emocions, però sí que són fets directament o indirectament relacionats amb l'empressonament i l'exili de líders d'associacions civils i dirigents escollits democràticament.

Quant a les mobilitzacions, a banda de les grans concentracions, es tracta d'un llistat forçosament esbiaixat i centrat en l'experiència viscuda per les autores.

20 i 21 de setembre: concentracions davant de la Conselleria d'Economia i el TSJC després de les detencions de diversos membres del govern en l'intent d'aturar el referèndum de l'1-O. En la concentració del dia 20, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart organitzen un passadís per permetre l'entrada i sortida de l'edifici, dialoguen i col·laboren amb Mossos d'esquadra i Guàrdia Civil i s'enfilen a un cotxe policial per demanar als concentrats que es dissolguin.

29 i 30 de setembre i matinada de l'1 d'octubre: neixen els CDR, Comitès de Defensa del Referèndum (posteriorment, Comitès de Defensa de la República), que ocupen les escoles amb l'objectiu d'evitar-ne el tancament.

1 d'octubre: Referèndum. Malgrat l'ordre de tancar els col·legis electorals i la violència brutal que GC i PN exerceixen sobre els votants, **més de 2.286.000 persones voten (43% del cens) amb un resultat**

de més del 90% a favor del sí a la independència i prop d'un 8% de no. La Guàrdia Civil incauta urnes i tanca escoles corresponents a uns 700.000 votants.

3 d'octubre: Aturada de país per denunciar la repressió policial de l'1-O.

4 d'octubre: Jordi Sànchez i Jordi Cuixart són citats a declarar a l'Audiència Nacional el 6 d'octubre, acusats de sedició pels fets del 20 de setembre.

10 d'octubre: El Parlament declara la independència de Catalunya com a resultat del mandat de l'1 d'octubre, però immediatament la suspèn per permetre que la UE faci de mediadora entre Catalunya i l'Estat.

16 d'octubre: Jordi Sànchez i Jordi Cuixart són empresonats de manera preventiva a Soto del Real després d'acudir a declarar per segon cop a l'Audiència Nacional. La jutgessa Lamela argumenta que hi ha risc de destrucció de proves, de fuga i de reiteració del delictes.

17 d'octubre: concentració amb espelmes a l'avinguda Diagonal de Barcelona per la llibertat dels Jordis. L'ANC demana que es dugui un **llaç groc, és l'inici d'aquest símbol com a reivindicació de la llibertat dels presos polítics.**

21 d'octubre: manifestació massiva "En defensa dels drets i llibertats" al Passeig de Gràcia de Barcelona.

27 d'octubre: el Parlament de Catalunya proclama la República Catalana. El senat espanyol aprova l'article 155 i el president del govern espanyol dissol el Parlament i convoca eleccions autonòmiques el 21 de desembre.

29 d'octubre: el president Puigdemont demana, en un discurs des de Girona, “perspectiva, paciència, i perseverança”.

30 i 31 d'octubre: es fa públic que el president Puigdemont i els consellers i conselleres Joaquim Forn, Meritxell Borràs, Toni Comín, Meritxell Serret, Dolors Bassa i Clara Ponsatí s'han exiliat a Bèlgica. Després de la roda de premsa, Forn i Bassa tornen a Espanya per declarar el 2 de novembre

2 de novembre: l'Audiència Nacional envia a la presó d'Alcalá-Meco les conselleres Dolors Bassa i Meritxell Borràs i a la presó d'Estremera el vicepresident Oriol Junqueras i els consellers Quim Forn, Raül Romeva, Jordi Turull i Josep Rull, i emet una ordre internacional de cerca i captura del president de la Generalitat Carles Puigdemont i dels altres 4 membres del govern exiliats a Brussel·les.

5 de novembre: Puigdemont i els altres consellers exiliats a Bèlgica compareixen davant del jutge, que els deixa en llibertat amb càrrecs.

8 de novembre: vaga general catalana convocada per la Intersindical CSC. Es produeixen múltiples talls a carreteres, autopistes, vies ferroviàries i fronteres.

11 de novembre: manifestació multitudinària al carrer de la Marina, de Barcelona, sota el lema “Llibertat presos polítics. Som República”. Els familiars dels presos polítics llegeixen cartes d'aquests i els manifestants il·luminen la nit amb centenars de milers de telèfons mòbils.

16 de novembre: concentracions arreu del país amb motiu del primer mes d'empresonament de Jordi

Sànchez i Jordi Cuixart. A partir d'aquesta data, el dia 16 de cada mes es repetiran les concentracions.

2 de desembre: Concert per la llibertat a l'estadi Lluís Companys de Barcelona.

4 de desembre: el Tribunal Suprem deixa en llibertat sota fiança les conselleres Bassa i Borràs, i els consellers Mundó, Romeva, Rull i Turull, però manté a la presó Forn i Junqueras, així com Sànchez i Cuixart. Comença la campanya electoral de les eleccions del 21D, a les quals presenten candidatura la majoria de consellers en presó provisional o llibertat sota fiança, així com Puigdemont i els consellers a l'exili.

5 de desembre: el jutge Llarena retira les euroordres per evitar que Bèlgica limiti els càrrecs pels quals poden ser jutjats Puigdemont i els consellers a l'exili.

6, 7 i 8 de desembre: “Omplim Brussel·les”. Desenes de milers de catalanes i catalans es desplacen a la capital belga per mostrar el seu suport al President i els consellers exiliats en la manifestació més multitudinària que hagi vist mai el cor d'Europa.

21 de desembre: El bloc independentista aconseguix la majoria absoluta a les eleccions, amb una participació del 79% del cens.

24 de desembre: Nadales per la llibertat. Òmnium, ANC i Músics per la Llibertat reuneixen centenars de persones amb barrets de Pare Noel de color groc per cantar nadales en suport als presos polítics i exiliats.

2 de gener: concentracions en suport a Oriol Junqueras i Quim Forn quan es compleixen 2 mesos del seu empresonament. A partir d'aquest dia es faran concentracions el dia 2 de cada mes.

30 de gener: el president del Parlament, Roger Torrent, suspèn el debat d'investidura de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat. Mobilització “Protegim el parlament” que supera les tanques del parc de la Ciutadella fins que és desconvocada. Un grup de persones, però, hi acampen i posteriorment traslladen el campament a la plaça de Catalunya, d'on no es mouran fins al 21 de maig, després de la investidura del president Quim Torra.

17 de febrer: *Concert per la llibertat* dels presos polítics a Corbera de Llobregat.

20 de febrer: Anna Gabriel és entrevistada a una televisió suïssa on desvetlla que no anirà a declarar al Tribunal Suprem perquè creu que no tindria un judici just, i que demanarà **asil polític a Suïssa**.

11 de març: manifestació al passeig de Colom de Barcelona convocada per l'ANC, sota el lema “República ara” per exigir als partits republicans un acord de govern.

17 de març: manifestació en defensa de l'escola catalana “L'escola no té por”.

23 de març: el Tribunal Suprem envia a la presó Jordi Turull després del primer debat de la seva investidura, així com Josep Rull, Raül Romeva, Dolors Bassa i Carme Forcadell. També dicta una segona euroordre contra Puigdemont, **Marta Rovira**, que no ha anat a declarar i **s'ha exiliat a Suïssa**, i la resta de consellers exiliats.

25 de març: el president Puigdemont és detingut i Alemanya i ingressa a la presó de Neumünster. Milers de persones es manifesten a Barcelona en una convocatòria improvisada pels CDR, ANC i Òmnium.

5 d'abril: Carles Puigdemont surt en llibertat sota fiança després que el tribunal alemany descarti l'acusació d'alta traïció, l'equivalent a la rebel·lió en aquell país.

10 d'abril: Tamara Carrasco, membre del CDR de Viladecans, és detinguda per la Guàrdia Civil i traslladada a l'Audiència Nacional de Madrid, acusada dels delictes de terrorisme, sedició i rebel·lió. Dos dies després el jutge decideix deixar-la en llibertat amb mesures cautelars, acusada de desordres públics. El mateix dia, la **Guàrdia Civil intenta detenir també Adrià Carrasco, membre del CDR d'Esplugues, qui acabarà exiliant-se a Bèlgica.**

15 d'abril: manifestació de centenars de milers de persones a l'avinguda del Paral·lel de Barcelona sota el lema “Us volem a casa”.

6 de maig: l'ANC del Baix Llobregat fa una marxa de 30 quilòmetres, des de Martorell fins al mar per reclamar la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats. Amb el lema “Els catalans també fem sal”, imita la marxa de Ghandi el 1930.

11 de maig: el TC rebutja els recursos de **Valtonyc i n'ordena l'ingrés a presó perquè compleixi la **condemna de 3 anys i mig per enaltiment del terrorisme**, calúmnies, amenaces i injúries a la Corona. Aquest fet, així com les acusacions a diversos tuitaires i la censura de l'exposició “Presos polítics a l'Espanya contemporània” provoquen diverses reivindicacions per la llibertat d'expressió.**

Juny, juliol i agost: s'organitzen múltiples activitats solidàries amb els presos polítics, represaliats i

exiliats arreu del territori: sopars grocs, trobades per cantar, caminades, xerrades, etc. El símbol principal és el llaç groc. A Corbera l'ANC i el CDR organitzen el 29 de juny *La nit en groc*, amb sopar groc, música en viu i diverses activitats per recaptar fons per als represaliats. Els membres d'ANC Corbera participen en diversos actes al llarg de l'estiu: cantades, marxes, concentracions davant de les presons, sopars grocs, etc.

4 de juliol: Quim Forn, Oriol Junqueras, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart són traslladats a la presó catalana de Lledoners. Carme Forcadell i Dolors Bassa són traslladades a Puig de les Basses. Posteriorment la presidenta Forcadell demanarà el trasllat a la presó de Mas d'Enric. Milers de persones es concentren a les portes de les dues presons reclamant-ne la llibertat

11 de juliol: Josep Rull, Jordi Turull i Raül Romeva són traslladats a Lledoners. Milers de persones es tornen a concentrar a les portes de la presó.

12 de juliol: el tribunal alemany d'Schleswig-Holstein decideix extradir Carles Puigdemont només per malversació i descarta definitivament les altres acusacions.

14 de juliol: manifestació “Ni presó ni exili, us volem a casa” des del carrer Tarragona de Barcelona fins a la presó Model.

20 de juliol: el jutge Llarena retira l'euroordre contra el president Puigdemont i els consellers i conselleres a l'exili. D'aquesta manera, els polítics exiliats gaudeixen de plena llibertat a la resta del món,

però serien detinguts si trepitgessin Espanya. Els seus companys de govern, per les mateixes actuacions, es troben en presó preventiva i s'enfronten a judicis en els quals se'ls demana entre 15 i 30 anys de presó.

28 de juliol: Puigdemont torna a Bèlgica i s'instal·la de nou a la casa de la República, a Waterloo.

17 d'agost: concentració multitudinària a la presó de Lledoners en homenatge a les víctimes de l'atemptat del 17 d'agost de 2017 a Barcelona i Cambrils. S'homenatja també els serveis d'emergències que hi van actuar, així com els cossos de seguretat, dirigits pel conseller Forn, ara reclòs en aquesta presó. El lema és "La vostra valentia, la seva vergonya" i denuncia també l'actuació tèrbola de les forces de seguretat espanyoles en l'atemptat.

11 de setembre: la manifestació de la Diada del 2018, sota el lema "Fem la República catalana", a l'avinguda Diagonal de Barcelona torna a ser multitudinària, cívica i pacífica, un gran èxit de convocatòria per setè any consecutiu.

Cartes als presos polítics

8 de novembre

Vaga general

Benvolgudes Dolors i Meritxell, benvolguts Jordi, Jordi, Oriol, Josep, Raül, Carles, Quim i Jordi,

Avui m'he proposat escriure-us cada setmana, almenys un cop cada setmana. Ho faré de manera pública, en aquest blog que inauguro i que em proposo mantenir viu fins que tots i totes sigueu lliures de nou. I em proposo, també, enviar-vos les cartes, amb sobres i segells d'aquells que fa segles que no faig servir, mentre un o una de vosaltres continuï a la presó. És el mínim que puc fer per recordar-vos. I per recordar-me que esteu tancats per mi, perquè el deu de juliol de 2010 vaig sortir (vam sortir) al carrer per dir que ja n'hi havia prou i ho vau entendre. I perquè des de l'endemà del següent cop que ho vam tornar a fer de manera massiva, l'onze de setembre de 2012, vam veure com es girava la truita i com, per primer cop, el govern es posava a les ordres del que demanàvem nosaltres, la gent.

Hem sortit molts, molts cops més al carrer des de llavors. Ho hem fet, durant anys, de manera pacífica, cívica i festiva. Ho hem fet, els darrers mesos i sobretot les darreres setmanes, de manera pacífica i cívica, però molt enfadats. I avui hi hem tornat. Hem tornat als carrers, i a les carreteres i a les autopistes i a les estacions i a les fronteres. Ens hi hem plantat disposats a fer-nos sentir, a fer que aquesta Europa i aquest món que

mira cap a una altra banda ens vegi. Avui hem passat fred, hem tingut por i alguns i algunes hem rebut cops. Però no hi ha feblesa que valgui davant de la dignitat de deu persones (potser demà en sereu quinze) que sou a la presó per la nostra llibertat. Tornarem a sortir tants cops com calgui fins que totes i tots sigueu a casa, i si tenim fred, rebem cops o ens toquen la butxaca, recordarem que nosaltres, al cap d'unes hores, podrem fer un petó de bona nit als fills abans d'anar a dormir als nostres llits.

Berta

• • • •